

Çocuk ve Küçük Köpek

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Köpek

Aysel Banu YAVUZAL

Sam yedi yaşındaydı; dağınık kum rengi saçları ve bir türlü yatmayan asi bir perçemi vardı. Sıcak ela gözleri ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Güneşli bir sabah, Sam ve annesi barınağa doğru yola çıktılar. Sam, ne olur ne olmaz diye kemerine küçük yeşil bir ödöl maması kesesi takmıştı. Bir arkadaşına ihtiyacı olan bir köpekle tanışmayı umuyordu.

Barınakta minik bir yavru köpek bir battaniyenin arkasından dışarı baktı. Krem ve açık kahverengiydi; tüyleri dağınık, bir kulağı sarkık, bir kulağı dikti. Büyük koyu kahverengi gözleri korkmuş görünüyordu ve küçük kuyruğu kısılmıştı. Yavrunun boynunda yuvarlak gümüş bir künyesi olan kırmızı bir tasma vardı. Sam dizlerinin üzerine çöktü ve yumuşak bir sesle konuştu: 'Merhaba, küçük. Ben Sam.'

Bir yardımcı, Sam'e yavrunun adının Pip olduğunu söyledi. Pip daha dört aylıktı ve çok utangaçtı. Yalnız bulunmuştu ve hâlâ insanlara güvenmeyi öğreniyordu. Sam'in içi yumuşacık oldu. 'Onun arkadaşı olmayı deneyebilir miyim?' diye sordu. Yardımcı gülümsedi ve başını salladı. 'Yavaş git,' dedi. 'Nazık olan kazanır.'

Sam sessizce yere oturdu ve elini açtı. Avucunda minik bir ödül maması vardı. Pip alçak bir şekilde çömeldi, kuyruğu kısılmıştı ve kocaman yuvarlak gözlerle izledi. Sam kıpırdamadı. Sadece bekledi. Uzun bir an sonra Pip küçük bir adım attı. Sonra bir tane daha. Sam'in çilli yüzü yumuşak bir gülümsemeyle aydınlandı.

Pip ödöl mamasını kokladı, sonra nazıkçe Sam'in elinden aldı. Küçük kuyruğu hafifçe sallandı. Sam'in kalbi sevinçten patlayacak gibiydi. 'Aferin Pip,' diye fısıldadı. Pip'in birine bu kadar yaklaştığı ilk seferdi. Sam bunun özel bir şeyin başlangıcı olduğunu biliyordu. Sabırlı olacağına söz verdi.

Ertesi gün Sam daha çok ödül maması ve yumuşak bir battaniyeyle geri geldi. Yere oturdu ve yine bekledi. Pip onu hatırladı ve biraz daha yaklaştı. Sam Pip'e basit bir numara gösterdi: bir ödül mamasını Pip'in burnunun yakınına tuttu ve yavaşça yukarı doğru hareket ettirdi. Pip'in poposu yere indi ve oturdu. 'Otur!' dedi Sam yumuşak bir sesle. Pip bir ödül maması ve sarkık kulağının arkasına nazik bir kaşıma aldı.

Sam her gün Pip'i ziyaret etti. Ona oturmayı, yerinde durmayı ve çağrıldığında gelmeyi öğretti. Sam hiç acele etmedi. Sakin sözler ve yeşil kesesinden çıkardığı minik ödül mamaları kullandı. Pip, Sam'in ellerinin güvenli ve nazik olduğunu öğrendi. Bazen Pip, Sam'in parmaklarını bile yaladı. Her küçük ders aralarındaki güveni biraz daha artırdı.

Bir öğleden sonra Sam yumuşak kırmızı bir top getirdi. Topu nazıkçe yerde yuvarladı. Pip topun yalpaladığını izledi, sonra üstüne atladı! Küçük patileriyle topa vurdu ve topu bir sandalyenin altına kadar kovaladı. Sam güldü ve Pip'in kuyruğu hızlıca sallandı. Pip ilk kez oyuncu ve mutlu görünüyordu. Sam küçük arkadaşıyla gurur duydu.

Sam'in annesi onları oynarken izledi ve gülümsedi. 'Sen buradayken Pip bambaşka bir köpek oluyor,' dedi. Sam başını salladı. 'Sadece birinin ona nazık davranması gerekiyordu,' diye yanıtladı. Pip koşarak geldi ve doğrudan Sam'in ayakkabısının üstüne oturdu. Sam eğildi ve onun dağınık tüylerini okşadı. 'Bence Pip eve gelmeye hazır,' dedi annesi. Sam'in gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi?'

Sonunda o gün geldi. Sam ve annesi evrakları doldurdu ve yardımcı, Pip'in tasmaını Sam'e verdi. Pip büyük kahverengi gözleriyle Sam'e baktı ve küçük bir hav hav yaptı. Sam güldü. 'Hadi eve gidelim Pip!' dedi. Pip'in kuyruğı o kadar hızlı sallandı ki bütün arkası kıpır kıpır oldu. Birlikte güneş ışığına doğru yürüdüler.

Evde Pip başta tedirgindi. Kanepenin arkasına saklandı ve dışarı çıkmadı. Sam onu çekmedi ya da bağırmadı. Sadece yakınlarda yere oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Sorun değil Pip. Burası artık senin evin.' Yere bir ödül maması koydu ve bekledi. Yavaşça Pip dışarı süzüldü, ödül mamasını aldı ve Sam'in kucağına kıvrıldı.

Sam Pip'e yeni yatađını ve mama kabını gösterdi. Pip'e nereye gideceđini ve ne yapacađını öğretti. Pip bazen hatalar yaptı ama Sam hiç kızmadı. 'Sorun deđil,' dedi. 'Yeniden deneyeceđiz.' Her yumuşak dersle Pip, Sam'e daha çok güvendi. Kısa süre sonra Pip, küçük künyesi şıngırdayarak Sam'i her yerde takip etti. Onlar bir takımdı.

Bir akşam Sam Pip'le birlikte verandada oturdu. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın,' dedi Sam. Pip onun burnunu yaladı. Sam kıkırdadı. 'Bana güvendiğin için çok mutluyum,' diye fısıldadı. Pip patisini Sam'in dizine koydu. Sanki 'Ben de sana güveniyorum,' der gibiydi. Güneş yavaşça battı ve yıldızların tek tek ortaya çıkışını izlediler.

Artık Pip her gün mutlu uyanıyor. Kuyruğunu sallıyor ve Sam'in odasına koşuyor. Bahçede top getirip götürme oyunu oynuyorlar ve numaralar çalışıyorlar. Pip oturabiliyor, yerinde durabiliyor ve hatta yuvarlanabiliyor. Sam her zaman 'Aferin!' diyor ve bir ödül maması veriyor. Günleri kahkahalarla ve ıslak burun öpücükleriyle dolu. Pip güvende ve seviliyor.

Sam önemli bir şey öğrendi. Nezaket ve yumuşak eğitim, korkmuş bir köpeğin cesur hissetmesine yardımcı olabilir. Güven, her seferinde küçük bir ödül mamasıyla büyür. Arkadaşlarına, 'Sabırlı ve sessiz olursanız, bir barınak köpeği sizi sevmeyi öğrenir,' dedi. Pip sanki 'Doğru!' der gibi kuyruğunu salladı. Sam de dişleri aralık gülümsemesiyle gülümsedi.

Yani eęer bir gn utangaę kk bir kpekle karřılařırsanız, Sam ve Pip'i hatırlayın. Nazık olun, sabırlı olun ve yumuřak eęitim kullanın. Bir barınak kpeęinin sadece gvenebileceęi birine ihtiyaçı vardır. Sevgi ve dl mamalarıyla en utangaę yavru bile en iyi arkadařınız olabilir. Sam ve Pip her gn birlikte oynuyor ve kuyrukları mutlulukla sallanıyor.